

Sunt doar un om

Lucica Boltasu

Sunt doar un om, ființă pieritoare,
O flacăra ce-i gata să apună,
Bulgăr de lut ales spre frământare,
Un peregrin ce-și caută loc sub soare,
Un cântec zbuciumat, pe-a vieții strună.
Sunt doar un om, dar ce valoare mare,
Dumnezeire, ai sădit în mine!
Sculptat de mâna-Ți sfântă, creatoare,
Primit-am eu și duh și-nfățișare,
Cu-n singur scop, să Te slăvesc pe Tine.

Sunt doar un om, dar când privesc zenitul,
Văd timpul care nu are hotare,
Ating prin crezul meu chiar infinitul,
Căci Tatăl Sfânt, Yehova-Preaiubitul,
Mi-a pus în suflet dorul de-nălțare.
Sunt doar un om, ce binecuvântare!
Sunt limitat în spațiu-timp o vreme,
Dar conștient de-o viață viitoare,
De-o veșnicie plină de grandoare,
Pot să zâmbesc, chiar dacă trupul geme.

Și doar ca om pot să-nțeleg lucrarea,
Ce a făcut Isus prin dăruire,
El, Fiu de Rege, binecuvântarea
Dă omenirii și deschide zarea,
Făcându-ne drumeag spre nemurire.
Ce merit ai tu, mână de țărână,
Să moară-n locul tău Isus Mesia?
Din puțuri fisurate faci fântână,
Trăirea-i idolatră și păgână,
Dar vrei cu-ardoare raiul, veșnicia.

Întoarce-te la starea ta smerită,
Tu, omule, căci viața-i trecătoare,
Îți schimbă haina ruptă, peticită,
Cu una albă, nouă, curățită,
Prin sânge sfânt, să ai eliberare.
Sunt doar un om, un vis purtat de astre,
Gândind incandescent la nemurire,
Mai poposesc prin spațiile vaste,
Dar la final, în locurile caste,
Vreau să m-așez preaplin de fericire.

Puțin mai e! Mai plâng, dar nu mi-e frică,
Mai doare rana, dar nu sunt înfrânt,
Căci Dumnezeu pe Stâncă mă ridică,
În existența-mi, zilnic se implică
Și îmi îndrumă pașii, prin Cuvânt.
Ești doar un om, poate nu-ți știi menirea,
Dar porți în suflet un divin model,
Te-ncrede-n El, ridică-ți azi privirea,
Doar Dumnezeu dă pacea, fericirea,
Slăvit să fie-n veci Emanuel!

25/06/2015, Barcelona-Lucica Boltasu